

dertegnet af 23 Stater, er traadt i Kraft den 28. Juli d. A., samt at den i Genève den 3. November 1923 afsluttede Konvention om Toldformaliteter er tiltraadt af 31 Stater og ratificeret af 6, heriblandt Danmark, hvorefter den er traadt i Kraft den 27. November d. A., se Bilag 3. II. 3—7.

Sundhedsorganisationen.

4. Forsamling havde givet denne Organisation en fast Karakter, hvorefter det under den hørende Sundhedsudvalg i Aarets Løb var blevet sammensat af Medlemmer valgt efter de nye Regler. Som sin Formand valgte Udvalget paa sit første Møde Dr. *Th. Madsen*, Direktør for Statens Seruminstitut; dette Valg gælder ligesom Medlemmernes Mandater for et Tidsrum af 3 Aar. I den korte Tid, Udvalget har fungeret, har det allerede udfoldet en ret betydelig Virksomhed; fremhæves kan saaledes dets store Arbejder til Undersøgelse og Bekæmpelse af Sumpfeberen samt de af Udvalget organiserede internationale Udvexlinger af Embedslæger og Specialister; et af disse Studiebesøg har i Sommeren 1924 været afholdt i Danmark. Forbundet har til den videre Udførelse af denne Plan bevilget et betydeligt Beløb paa næste Aars Budget, se Bilag 3. II. 1.

III. Udvalg.

Medens 1. Udvalg havde det Hverv at undersøge Spørgsmaalet om Gennemførelse af Princippet om tvungen Voldgift, gjaldt det for 3. Udvalg om at finde de rette Former for at skabe den i Forbindelse hermed staaende Sikkerhed og træffe Foranstaltninger til den nødvendige Afrustning. Forhandlingerne herom indlededes med en Generaldebat, inden man gik over til den nærmere Undersøgelse af det foreliggende Arbejde. Det havde først været Tanken at bibeholde det af 4. Forsamling udarbejdede Udkast til en mellemfolkelig Garantitraktat, om end med visse Modifikationer ud fra den af Regeringerne i deres Svar fremsatte

Kritik; det blev imidlertid hurtigt klart, at denne Traktat nu ganske havde mistet sin Interesse, hvilket fremhævedes fra forskellige Sider, navnlig af den britiske Delegerede Lord *Parmoor*, der samtidig skød Voldgiftsspørgsmaalet frem som det i første Række afgørende. Den franske Delegerede *Boncour* var vel rede til at forhandle om gennemgribende Ændringer i Garantitraktaten, med hvilken hans Regering havde udtalt sin Tilfredshed; men de Meningsforskelligheder, der kom frem under Forhandlingen, viste klart, at det vilde være nødvendigt at søge at naa til Enighed paa et andet Grundlag. Dr. *Munch* udtalte i denne Forbindelse, at Danmark nærede samme Betæneligheder ved Garantitraktaten som forrige Aar. Det første og vigtigste Skridt maatte være selve Indskrænkningen af Rustningerne, saaledes som Pagtens Art. 8 foreskriver det; allerede heri vilde der ligge en Formindskelse af Krigsfaren. Bagefter, naar man kendte Afrustningens Karakter, kunde man tage Stilling til de særlige Sikringsbestemmelser. Dr. *Munch* forelagde i denne Forbindelse en af ham udarbejdet og af den interparlamentariske Union til Folkeforbundet oversendt Plan til Rustningernes Indskrænkning, der var baseret paa Fredstraktaternes Bestemmelser om de militære Styrker, som de overvundne Lande maatte opretholde, idet han ved Fastsættelsen af de Forhold, hvori de militære Styrker maatte staa til Befolkningstallet, særlig gik ud fra de for Østrigs Vedkommende fastsatte Regler.

De nærmere Bestemmelser vedrørende Afrustningen henvises til den Konference, hvis Sammentræden blev fastsat til den 15. Juni 1925. Det blev ved Protokollen paalagt Raadet at udarbejde et almindeligt Afrustningsprogram til Forelæggelse for Konferencen.

Udvalgets Arbejde bestod væsentligt i at udarbejde Protokollens særlige Bestemmelser om Tvangsmidler til Sikkerhedens Opretholdelse. Den nærmere Udformning af disse foregik paa Grundlag af de af Ordføreren *Benes* affattede Udkast i et særligt